

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Ad Quæst. 33. partis. 4. Additio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

Ad Quæst. 33. partis 4. *Additio.*

Episcopum regulariter non posse punire exemptos, etiam in casibus quibus jurisdictionem in eos habet, tenet *Vitalis. in clement. 1. de sent. excomm.* Ubi quod quamvis exempti teneantur servare interdictum Ordinarii, si tamen non servaverint, debent à superioribus suis puniri, non ab ipso Episcopo, & in terminis Concilii Tridentini respondet sacra Congregatio, Regulares sine Episcopi approbatione confessiones secularium audire præsumentes non posse ab eodem Episcopo puniri, sed tantum à suis superioribus regularibus. *Fagnan. in c. sanè il. 2. n. 2. §. de offic. deleg. s. de in cum Capella n. 20. & seqq. de privil.* ubi pro regula dicit, non censi Episcopis per Concillium attributam facultatem compellendi aut puniendi regulares exemptos, nisi id disertis verbis exprimat; hodie tamen ex Constit. Gregorii XV. Episcopis data est facultas coercendi & puniendi regulares exemptos, qui confessiones secularium sine licentia & approbatione Episcopi de facto audiverint, aut alia Sacramenta Ecclesiastica curam animarum concernentia ministraverint; item qui in alienis Ecclesiis sine licentia, aut in propriis suorum ordinum benedictione Episcopi non petita, aut ipso contradicente prædicare præsumperint; ex qua Constitutione eadem facultas extenditur ad puniendos regulares quoquo modo circa clausuram Monasterii delinquentes. *Vid. Fagnan. supra cit. loc. & de materia quæstionis plenè Sanchez. de matrimo. l. 7. disput. 33. n. 22. & seqq.*

Sequens autem decisio tam ad præsentem, quàm ad quæstionem 40. infra hanc eadem parte 4. referri potest, quatenus in ea apparet stylus concedendi absolutionem ad cautelam confitio de exemptione.

